

den Maade, hvorpaa den højtærede Finansminister har behandlet os her. Han har foreleden Dag forelagt for os Sparekommissionens Betænkning, men har uden nogen som helst Grund berøvet os Tiden fra Maj Maaned indtil Rigsdagens Sammentræden til at sætte os ind i den. Han har forelagt os den uden nogen som helst Redegørelse eller Vejledning. Hvis den højtærede Finansminister havde haft til Formaal at vælte en Syndflod ud over vore Hoveder, hvori vi skulde drukne, saa vi slet ikke kunde finde ud af vor finansielle Tilstand, kunde han ikke have baaret sig ad paa en bedre Maade. Den højtærede Finansminister har naturligvis ikke haft en saadan Hensigt, men naar jeg ikke tiltror ham denne Hensigt, spørger jeg forgæves om, af hvilken Grund han da har forholdt os Kendskab til Sparekommissionens Betænkning lige siden Maj Maaned. (*Stemmer: „Madsen-Mygdal.”*) Madsen-Mygdal bliver der sagt; ja det er meget muligt, at det skulde holdes nede, hvad Statsrevisor Madsen-Mygdal havde sagt som Medlem af Kommissionen, men det vilde den højtærede Finansminister dog naturligvis paa ingen Maade angive som Grund. Men vi kunne med Rette, synes jeg, beklage os over, at vi ikke have faaet Kommissionens Betænkning, da Kommissionen var færdig og Betænkningen trykt og i Orden. Dernæst kunne vi ogsaa beklage os over, at den højtærede Finansminister forelægger os Sparekommissionens Betænkning og Finansloven i en ny Skikkelse og siger til os: „Jeg har fulgt nogle af Sparekommissionens Forslag og ikke fulgt andre” uden at give os nogen Besked om, hvilke han har fulgt og hvilke ikke. Han stiller det op i forskellige Klasser og nævner Eksempler derpaa, men i øvrigt have vi selv at se at finde ud af det. Det er virkelig ingen ordentlig Behandling af Rigsdagen. Vi havde et berettiget og velbegrundet Krav paa, at den højtærede Finansminister havde givet os saa gode og fyldige Oplysninger, som han var i Stand til. Det vilde ikke være mere end hans Skyldighed at give os ordentlig Besked om, hvilke af Kommissionens Forslag han havde fulgt, og hvilke han ikke havde fulgt, saaledes at der deri havde ligget en Ledetraad for os. Nu skulle vi selv sidde og blade Tusinder af Sider igennem for at finde dem, eller ogsaa maa vi vente, til Finansudvalget en Gang i November er nedsat, og saa forhandle gennem det og tilskrive Finansministeren om at faa Besked derom og saa — Gud ved, hvornaar — faa denne Fortegnelse. Jeg kan med Rette sige, at det naturligvis er sket ved et Uheld, men det Uheld er indtraadt, at den højt-

ærede Finansminister har gjort os Arbejdet saa besværligt, som det overhovedet var muligt for ham.

Hvad saa Formen for Finansloven angaar, skal jeg ikke i dette Øjeblik udtale nogen yderligere Kritik over den end den, jeg allerede har udtalt med Hensyn til Krigsministeriets Budget. Det er ikke muligt at gaa i Enkeltheder angaaende disse flere Tusinde Sider tungt Stof, vi her have faaet væltet ud over os uden nogen som helst Vejledning, men jeg skal kun gøre den almindelige Bemærkning, at det efter min Mening havde været rigtigere, hvis den højtærede Finansminister havde ventet et Aar endnu med at anvende den nye Form for Finansloven. Det blev, tror jeg, fremhævet meget rigtigt af den højtærede Finansminister ved Finanslovforslagets Fremlæggelse, at Mænd som Tscherning og Monrad havde haft ikke mindre Indflydelse end daværende Finansminister Spønneke paa, hvordan Formen for vore Finanslove oprindeligt blev, og han fremhævede meget stærkt, at Formen burde skabes gennem en Samvirken mellem Regeringen og Rigsdagen, men det havde da været rimeligt og kun en naturlig Konsekvens af Finansministerens egen Tankegang, om han havde givet Rigsdagen Lejlighed til at beskæftige sig en Samling igennem med den af Sparekommissionen foreslaaede Form, inden den højtærede Finansminister paa egen Haand lagde den til Grund for vort Budget. Det er højt besværligt for os nu bagefter at foreslaa og gennemføre Ændringer af Betydning i Budgettets Form, og det vil ikke blive stort andet end Bagsnak, hvad vi nu kunne komme og sige paa dette Omraade.

Angaaende vor Kassebeholdning fremsatte den højtærede Finansminister den interessante Oplysning, at han ønskede, at han havde en Kassebeholdning paa 30 Mill. Kr., og vilde tilstræbe at skaffe en Kassebeholdning paa 30 Mill. Kr. Ja, det er jo meget kønt, det har jeg ikke noget at bemærke til, men det vilde have været ulige interessantere og mere oplysende, hvis den højtærede Finansminister havde sagt os, hvor stor den likvide Del af vor Kassebeholdning i dette Øjeblik er. Vi fik at vide, at da den højtærede Finansminister traadte til, var der nærmest Minus i Kassen, og han oplyste i den Forbindelse, at han ogsaa i sin Tid overlod den sidst afgaaede Finansminister en tom Kasse, og saa syntes han, det kunde gaa lige op. Dette er dog ikke ganske rigtigt, thi den sidst afgaaede Finansminister gjorde Rede for Finansernes Tilstand og oplyste Rigs-